



# OZNANILA

## ŽUPNIJE GALICIJA

4. avgust 2013

<b>NEDELJA</b>	<b>18. MED LETOM – LEPA NEDELJA NA PERNOVEM</b>
04.08.	<i>ob 7h za farane</i> <i>ob 10h na Pernovem - procesija in maša</i> <i>za +Janija Podmiljšak, obl.</i>
<b>Ponedeljek</b>	<b>OŽBOLT, zavetnik cerkve na Pernovem</b>
05.08.	<i>ob 19h na Pernovem za +Angelo, Marijo in Janeza Mirnik</i>
<b>Torek</b>	<b>Jezusova spremenitev na gori</b>
06.08.	<i>ob 7h za rajne Padarjeve starše in Srečka</i>
<b>Sreda</b>	Sikst
07.08.	<i>ob 7h za +Danija Dolar</i>
<b>Četrtek</b>	Dominik, ustanovitelj dominikancev
08.08.	<i>ob 7h za +Silvestra Oštir</i>
<b>Petek</b>	Terezija od Križa (Edith Stein), sozavetnica Evrope
09.08.	<i>ob 19h za +Marijo Podpečan, obl.</i>
<b>Sobota</b>	Lovrenc
10.08.	<i>ob 7h za +Nežo Cvikl, obl.</i>
<b>NEDELJA</b>	<b>19. MED LETOM</b>
11.08.	<i>ob 7h za farane</i> <i>ob 8.30 na Pernovem za +Ano, Antona in Jožeta Veber</i> <i>ob 10h za +Jožefo in Jožeta Podvršnik, obl.</i>

## SVETI OŽBOLT, ZAVETNIK PERNOVSKE CERKVE, PROSI ZA NAS !

Zasluga škotskih menihov, ki so kot misijonarji širili krščanstvo po evropskih deželah (Nemčija, Francija, Italija) je, da je sveti Ožbolt, njihov vzornik in priprošnjik, postal češčen in priljubljen v mnogih krajih, tudi pri nas. Vzgojen je bil še v poganstvu, oče mu je kmalu umrl, sam pa je z brati moral bežati na Škotsko. Zatočišče je našel pri menihih na otoku Iona, ki so ga navdušili za krščanstvo. Prejel je krst in si, ko je premagal osvajalce ter ponovno zavladal v domačem kraljestvu, zelo prizadeval za širjenje in utrjevanje krščanstva v domovini. K sebi je poklical meniha Aidana, ki je s skoraj dvajsetletnim misijonskim delom spreobrnil vse kraljestvo. Ožbolt je bil moder vladar, s svojim zglednim življenjem, poštenostjo in dobroteljnostjo si je pridobil velik ugled tudi med sosednjimi kralji. Dal je zgraditi veliko cerkva, samostanov, šol in sirotišnic. Leta 635 je ustanovil samostan Lindisfarne na otoku Holy, ki je postal središče misijonske dejavnosti v Angliji. Umrli je mlad, star komaj 38 let, v bitki s poganskim kraljem Pendo iz Mercie. Ta ga je v svojem besu in protikrščanskem gnevu dal mučiti, mu odsekati glavo in obe roki ter vse dal natakni na kol. Krščanski vojaki so kasneje njegovo truplo s častmi pokopali v samostanski cerkvi v Bardneyu, kjer so se na njegovem grobu takoj začeli dogajati čudeži, zlasti ozdravljenja.



**Ime:** tudi Ožbalt, izhaja iz nemškega imena Oswald, to pa je zloženka iz anglosaksonske besedice *ōs* »Bog« in starovisokonemškega *waltan* »vladati«.

**Rodil se je:** leta 605 v Northumbriji ob škotski meji;

**umrl pa:** 5. avgusta 642 v bitki pri Maserfieldu.

**Družina:** Njegov oče je bil angleški kralj Etelfrid, imel je več bratov in sestro sv. Ebo, opatinjo v samostanu Coldingham. Poročil se je s hčerko kralja Wessexa.

**Zavetnik:** Angleških kraljev, kantona in mesta Zug v Švici; križarjev, koscev, živine; proti kugi; veljal je za zavetnika v morskih nevarnostih, priporočali so se mu za letino, živino in vreme.

**Upodobitve:** Upodobljen je v kraljevskih oblačilih s krono in žezlom ter mučeniško palmo, pogosto s posodo, iz katere je revežem delil darove. Večkrat ima ob sebi krokarja s prstanom ali pismom v kljunu, redkeje goloba ali jelena. Lahko je upodobljen tudi kot vojak.

**Zgodba:** Nekoč je imel Ožbolt za veliko noč v gosteh škofa Aidana in še nekaj drugih odličnikov. Sredi obeda pa se usuje v grad truma sestradanih ubožcev in prosi miloščine. Ožbolt je takoj dal razdeliti vse jedi s kraljevske mize; razdrobil je veliko srebrno skledo in berače obdaril s srebrom. Ko je škof Aidan to videl, ga je ves ginjen prijel za desnico in vzkliknil: »Naj ta roka nikdar ne strohni!« Njegova prerokba se je kasneje uresničila.

